

<!-- /* Style Definitions */ p.MsoNormal, li.MsoNormal, div.MsoNormal {mso-style-parent:""; margin:0cm; margin-bottom:.0001pt; mso-pagination:widow-orphan; font-size:12.0pt; font-family:"Times New Roman"; mso-fareast-font-family:"Times New Roman";} p {mso-margin-top-alt:auto; margin-right:0cm; mso-margin-bottom-alt:auto; margin-left:0cm; mso-pagination:widow-orphan; font-size:12.0pt; font-family:"Times New Roman"; mso-fareast-font-family:"Times New Roman";} @page Section1 {size:595.3pt 841.9pt; margin:70.85pt 70.85pt 70.85pt 70.85pt; mso-header-margin:35.4pt; mso-footer-margin:35.4pt; mso-paper-source:0;} div.Section1 {page:Section1;} -->

163. MEKTUP

MEVZUU : İslam ve küfür birbirinin zıddı olmuştur. İkisinin biraraya gelmesi muhaldir. Birini ağırlamak, öbürünü küçük düşürmektir..

NOT : İMAMI RABBANİ Hz. bu mektubu, Seyyid Nakib Şeyh Ferid'e yazmıştır.

Bize nimetler veren ve İslâm'a hidayet eden Allah'a hamd olsun.

Ve., bizi Muhammed ümmetinden eyledi.. Ona salât ve selâm..

Bilesin ki.

İki cihanın saadetini kazanmak; ancak Seyyid'ül-kevneyn Resulûllah'a tabi olmaya bağlıdır. Ona tabi olmak ise, şu şekilde olur: İnsanlar arasında İslâmî hükümleri yerine getirip icra etmek; havastan ve avamdan, küfür âdetlerini kaldırıp iptal etmek..

İslâm ve küfür birbirinin zıddıdır; birarada olamazlar. Taa, kıyamete kadar; hatta kıyamette dahi.. Bunlardan birini isbat etmek, diğerini kaldırmaktır. Birini ağırlamak, diğerini küçük düşürmektir.

Noksan sıfatlardan münezze olan Allah, peygamberine hitaben şöyle buyurdu:

— «Ey Nebi küffar ve münafıklarla cihad eyle; onlara sert çık» (9/73)

Sübhan Allah, en güzel huyla sıfat alan Resulüne:

— «Küffarla cihad ve onlara sert çıkmak.» (9/73)

Emrini verdiği göre, bundan bilinir ki: Onlara sert çıkmak en güzel huylar arasındadır.

İslâm dininin izzet bulması, küfrün ve küfür ehlinin zelil düşenedir. Buna göre, bir kimse, küfür ehlini ağırlarsa.. İslâm ehlini zelil düşürmüş olur.

Kâfirleri ağırlamak yalnız onlara tazim edip baş köşeye oturtmak değildir. Onları meclislere almak, onlarla sohbet etmek, onların dili ile konuşmak gibi hareketler dahi onları ağırlamaktır. Asıl uygun olanı: Köpekleri uzaklaştırır gibi onları uzaklaştırmaktır.

Eğer onlarla alâka peydah etmek, dünya işlerine ait zaruretler icabı ise., başka türlü de olmuyorsa., o zaman uygun olan, ancak zaruret miktarı onlarla olmak vardır. Bu arada onları bir şey yerine koymamak ve kendilerine lüzumsuz yere iltifatta bulunmamaya riayet etmelidir.

Ama, İslâm'ın kemali, böyle bir garazı dahi tamamen terk edip onlara iltifat etmemek ve onlarla karışık durmamaktır. Zira, noksan sıfatlardan münezze olan Allah, onları, yani: Küfür ehlini, Kelâmı Mecid'inde zatının düşmanı ve Resulünün düşmanı olarak tanıttı:

— «Ey iman sahipleri, düşmanım ve düşmanınız olan kimseleri; kendilerine sevgi yüzü göstererek dost edinmeyin. Onlar, Hak tarafından size gelene küfretmişlerdir.» (60/1)

— «Kim Allah'a, meleklerine, peygamberlerine, Cebrail'e, Mikale'e düşman olursa., şüphesiz Allah bu gibi kâfirlerin düşmanıdır.» (2/98)

Allah'ın ve Allah'ın Resulünün düşmanı olan kimselerle karışık durmak; cinayetlerin en büyüklerindedir.

Bu düşmanlarla karışık durmanın, onlarla arkadaşlık etmenin en azından zararı: Şer'i hükümlerin icrasındaki kuvvette zaaf ve gevşeklik hâsıl olmasıdır. Bundan başka, şeni küfür merasimini kaldırmaya, onlarla ünsiyet dolayısı ile haya mani olur. Böyle bir zarar, cidden büyüktür. Kaldı ki, Allah'ın düşmanlarına karşı sevgi gösterisi ile ülfette bulunmak Allah'ın düşmanlığını, Resulünün düşmanlığını çeker. Allah-ü Taâlâ ona salât ve selâm eylesin.

Böyle bir uygunsuz insan sanır ki, kendisi Müslümanlardandır; Allah'a ve Resulüne imam vardır. Ama bilmez ki, bu gibi kötü ameller kendisinden İslâm devletini giderir.

Nefislerimizin ve kötü amellerimizin şerrinden Allah'a sığınırız.

Bir şiir:

Düşmanımı seversin, sonra sanarsın hale bak; Seni sevdiğimi, akıl senden ne kadar uzak.

Bu din düşmanı mel'unların işi İslâm'ı istihzaya ve Müslümanları maskaralığa almaktır. Aynı zamanda onlar, eğer bir fırsatını bulsalar bizi İslâm dininden çıkaracaklar ve hepimizi katledeceklerdir.

Müslümanlara yakışan utanıp hamiyet sahibi olmaktır. Zira Resulullah S.A. efendimiz şöyle buyurdu:

— «Haya imandandır.»

Hamiyet-i İslâmiye zarurîdir. Baştaki emir sahiplerine düşer ki: Daima bu hizlana düşen kimselerin baş kaldırmalarına fırsat vermeyeler..

Hindistan'da re'sen ve bizzat haraç almak (cizye) küfür ehlinden kaldırıldı. Bu dahi, bu ülkenin sultanları ile, küfür ehlinin sohbet etmesinin şumluğundan oldu.

Onlardan haraç almaktan asıl maksad, kendilerini izlâl etmektir. Onları bu izlâl, o hadde gelmeli ki: Haraç vermek korkusundan, güzel elbise giyme imkânı bulamasınlar. Hatta zinet takısı, yani: Güzellik eşyası kullanamasınlar.. Hatta devamlı surette mallarının alınacağı korkusu onlarda bulunmalıdır.

Bu sultanlar, o küfür ehlinden cizye almayı men etmeye nasıl cesaret ediyorlar. Halbuki, Sübhan Hak, onların zilleti için cizye emrini koydu. Bundan gaye: Onların düşük olması, mezelletidir; Müslümanların ise., üstünlüğü ve izzetidir..

Bir mısra:

Küfrün zilletindedir İslâm'ın izzeti..

İslâm devletinin husulünün alâmeti: Küfür ehline buğzedip onları kerih görmektir.

A

İlah-ü Taâlâ Kelâm-ı Mecid'inin bir yerinde onları:

— «..Necis..» (9/28)

Diye isimlendirdi.. Bir başka âyette ise onlara:

— «Murdar..» (9/195)

İsmi verdi. Eğer o kâfirleri böyle görmüş olsalardı; hiç şüphe yok ki: Onlarla arkadaşlık etmekten kaçınır ve onlarla oturmayı kerih görürlerdi..

Herhangi bir şeyde bu düşmanlara müracaat etmek, onların reyi ve hükmü ile iş tutmak kendilerini tam manası ile ağırlamaktır. Bunlardan himmet talep edip onları bir vesile bilen hali n'olur ki?

Allah-ü Taâlâ bu manada şöyle buyurdu:

— «Kâfirlerin duası, ancak sapıklıkta kalmaktır.» (13/14)

Bu kâfirlerin duası batıldır; bir hâsıllattan yana boştur. Onda eden icabet ihtimali bulunsun. Hatta bu kilabı ağırlamaktan, çok büyük fesatların meydana gelmesi beklenir.

Bu hizlana düşenler, duaya başladıkları zaman, putlarını vesile ederler. Hal böyle olunca, işin nereye varacağı düşünülmelidir. Böyle bir şeyde, İslâm'ın kokusu bile bulunmaz.

Büyük zatlardan biri şöyle dedi:

- Sizden biriniz, cinnet sınırına ulaşmadıkça, İslâm'a ulaşamaz.

Burada anlatılmak istenen cinnet şu manadan ibarettir: İslâm kelimesinin ve Müslümanların yükselmesi uğrunda nefesine ve zararına iltifat etmemek, bir şeyin husulüne ve elden gitmesine aldırış etmemek..

İslâmiyet hâsıl olduktan sonra, Hakkın rızası ve Resulünün rızası hâsıl olur. Ona salât ve selâm.. Sübhan Mevlâ'nın rızasından daha büyük devlet ne olabilir?.

Allah'ı Rabb, İslâm'ı din, Muhammed'i S.A. nebi ve resul olarak kabul edip razı olduk. Ya Rabbi, bunun üzerine bizi yaşat. Seyyid'ül-mürselin hürmetine..

Ona ve âline salâtların en faziletlisi, selâmların ekmeli.. Evvelen ve ahiren selâm..

Zarurî olanları yazdım. Vakit dar olduğundan, icmal yollu mutlak gerekli olanları yazıp yolladım. Eğer tevfik refik olursa., bundan sonra, tafsilatlı olarak yazıp yollayacağım.

İslâm küfrün nasıl zıddı ise, âhiret dahi dünyanın zıddıdır. Bunların biri diğeri ile biraraya gelmez. Dünyayı terk etmek iki kısımdır:

a) Zaruri mikdar hariç, onu bütün mubahları ile bırakmak.. Ki bu, dünyayı terk etmenin iki şeklinden en âlâsıdır.

b) Dünyanın mubahları ile nimetlenip haramlarından ve Şüpheli olan şeylerden kaçınmak. Böyle bir şeyi yapmak dahi, cidden bulunmaz bir iştir. Bilhassa bu zamanda..

Bir şiir:

Düşer kıyaslarsak sema ile arşı; Terle kıyaslarsak ne var ona karşı..

Zaruretle ve mutlaka altın, gümüş istimalinden ve ipekli giymekten sakınmak gerekir. Ayrıca, bunlar misali, Şeriat-ı Mustafaviye'de haram olan şeylerden de.. O şeriatın zuhur makamına salât selâm ve tahiyyet.

Altın ve gümüş kapları süs eşyası ve evin zineti olarak saklarsan bir mahzaru yoktur. Umumî manada, bunun için cevaz dahi vardır. Ama, onları kullanmak her ne suretle olursa olsun; meselâ: Su içmek, yemek yemek, koku koymak, sürmedanlık yapmak ve daha başka işlerde kullanmak haramdır.

Noksan sıfatlardan münezzeh olan Allah, mubah çerçevesini geniş kılmıştır. Hatta mubahlarla nimetlenip geçinmek yolları haram işlerden daha fazladır.

Hal böyle iken, mubah işlerde Allah'ın rızası; haram işlerde ise.. Allah'ın dargınlığı vardır.

Akl-ı selim sahibi olan bir kimse, Mevlâsının rızası olmayan bir fani lezzete dalmayı uygun bulmaz. Kaldı ki haram lezzetlerin yerine, Mevlâsı mubahların yolunu da göstermiştir.

Noksan sıfatlardan sıfatlardan münezze olan Allah bize ve size Şeriat Sahibi Resulûllah'a tabi olma yolunda istikamet versin.. Ona ve âline salât ve tahiyyet..

Uygun düşer ki, muamelelerde, vera' haline sahip olan ulemaya müracaat edile. Durum onlardan sorula ve onların fetvasına göre amel edile..

Çünkü: Necat yolu şeriattır; şeriatın dışındakilerin hepsi batıl olup onlara itibar yoktur.

Bu manada şu âyet-i kerime nekadar güzeldir:

— «Hakkın sonrasında sapıklıktan başka ne kalır..» (10/32)

Evvel âhir selâm..

